

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Fötér Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre . . . . . 8 korona
Fél évre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona

Postaközlőknek egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorügyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyilvántartás és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos petisors térfogata . . . . . 12 fillér.
Bélyegdi, minden beiktatás után . . . . . 60 fillér.

Nyilvántartás:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést és hirdetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, valamint a KÁRMÁN S. könyvkereskedése Rimaszombat, Fötér, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezelszerűben posta-utalvány útján eszközölhető.

Együtt — magyarosan.

A régi pompás gömői farsangnak viszfénye felragyogott egy pár pillanatra. Ilyen volt, ilyennek kellett lennie hajdan azoknak a sokat visszakívánt társadalmi mozgalmaknak, melyek között a magyar hazafias érzelem lángolt s a magyar karakter minden jeles tulajdonsága oly kellemes harmoniában nyilatkozott meg, hogy a hazaszerető, egyszerű magyar szív eltelve a magyar föld szeretetével, mintegy axiómaként fogadta el a példabeszédet: extra hungariam non est vita.

Schol, a kerek föld egyetlen népének a farsangja sem hasonlítható a magyar nemzet mulatozásához. Ez a sirva-vigadó nemzet még a tánczában, poharainak szilaj összecsörrenése közben is a haza és fajszeretettel annyi önértetével mulatozik, vigasságában annyi kevés a bajazzo-szerű pajzanság, és komolyságában oly sok a szatirikus czélzás, hogy még azokat a gyülekezéseit is, melyek minden más nemzet fiainál kizárólag az élet gondtalan élvezésének vannak szánva, nálunk a társadalmi élet számottevő mozzanatának kell tekintenünk.

Ilyen farsangi összejevetel alkalmával, midőn a francia, olasz, német apraja nagyja, véne fiatalja csörgősipkát tesz a fejére és bolondosnál bolondosabb figurákkal igyekszik egymást megnevetetni, hogy az utcák és a terek viszhangzanak a farsangi rendetlen lármá zürzavarától, a magyar mindig megtudja őrizni nemzeti sajátjaként temperamentumának tiszteletet gerjesztő méltóságát. A magyar mulatságok terméiből aláhanganak a bánatos, kesergő dalok, vagy

előtörnek a tombolás szilajodó kitörései, de az érzelmek ezen változatos megnyilatkozásai az utcai bohócokkodások színvonalára sohasem szállanak alá.

A gömői farsang országos híre évszázadokon keresztül különösen nagy és jelentékeny volt. A felsővidéki magyar közéletnek végvára lévén, e megyében gyűltek össze rendszerint komoly nemzeti veszedelmek idején a kesergő vagy aggódó hazafiak, s a mit az alkotmányos formák hiányában szigorúan komoly tanácskozással el nem végezhettek, elvégezték a mulatság zaja között; s míg a fiatalok tüzes tekintetű, karesú magyar hölgyek karjain jártak a kesergő palotást, vagy a kállai kettőt, míg a bálteremben összefolyt a czimbalomszó sirása a nagybögő komor harangszavával: azalatt a belső termekben öszbevegyült, nehéz alakok összedugták az asztal körül gondoktól barázdált jóságos arcaikat s gyöngyöző borral telt serlegeiket egy-egy szimbolikus szólásformával koevezintották össze:

„Csörgése mondja meg kiért . . .
És szóljon az, hogy — — hallgatok” . . .

Ezek között a régi, elmúlt bánatos évek között született meg a híres magyar farsang minden ránk maradt hagyománya. A történelem igazságossága elégtételt szolgáltatott nekünk, s annyi viszontagságokon keresztül végre kiküzdötte, nemzetünk alkotmányos nagy jogainak javarészt, de azért az évszázadok bánata, komolysága karakterisztikus vonásként ma is végig húzódik mindenütt a mi közéletünknek társadalmi mozgalmain.

Az idegen kulturának némi befolyását azon-

ban — különösen az utolsó két évtizeden — lehetetlen volt leküzdenünk. A frakkal, klakkal együtt mintha nemcsak a nyugat civilizációja, de valami nemzetközi szellem is utat tört volna magyar nemzeti sajátosságainkon, melyek jellemzetes bájaikból hovatovább kezdettek veszíteni. Annál jobban esik most látnunk, hogy csak pillanatnyi megtévedés volt az: a magyar társadalom régi, büszke hagyományai újra felelevenednek s pezsgő jókedvvel, szilaj tánczcal, de komoly szavakkal is töltik meg farsangi multságaink diszes termeit. Jól esik látnunk, hogy a magyar szellem diadalának kivívásán együtt látjuk fáradozni e megye társadalmának színt-javát; hogy az a lovagiasság, melynek régi tiszta fényét annyira lekoptatták már a modern stréberek mindennapi használatban, — most újra felesillámlik és magával ragadja a társadalmat ellenálthatatlan varázsával azon az uton, melyen a magyar nemzeti karakter fejlesztésére, a tisztesség, becsület, nagylelkűség kultiválására hivatva kell lennie.

Az idej gömői farsangnak — melyet semmi sem fejezhetett volna be fényesebb méltósággal, mint az athleták bálja és a főispáni estély, — ez az öröndetes tanulsága Igazán öröndő szívvel jegyezzük azt fel, nemcsak azért, hogy szép emlékei megmaradjanak, hanem még inkább azért, hogy példái a jövőendő esztendőkre törekvéseinknek irányt adjanak. Hogy úgy legyen majd ezután is; mesterségesen emelt válaszfalak ne emelkedjenek a közös műveltségben egymást megértő magyar emberek között, hanem legyen mindnyája együtt — magyarosan, szeretve és megbecsülve egymást, ugyanazon czélra: egymás jó-

TÁRCZA.

Vigalomba hínak . . .

Vigalomba hínak, minek menjek oda?
Rég elfeledém már az öröm micsoda;
Ha a czigányok bús arcomra néznének,
Kesergővé válnék kedve a zenének.

Azért menjek oda, hogy sötét árnyékként
Gúnyos ellentétül türjek esillogó fényt!
Ki meglát, a mosoly az arczára fagyjon,
S mind'ütt szánakozó pillantás fogadjon!

Vad zsarnokom: rossz kedv, jöjj vonuljunk félre,
Mulasson felőlünk kiki a kedvére.
Magányunkban aztán, ha körmöd megragad,
Legalább kettőnkön senki fel nem akad!

Szomorú füz.

A plebánián.

Irtá: HERMANN OTTÓ.

Hol is volt csak? . . .

Híres Somognak azon a részén, a honnan „Zala legszebb”, a Nagyberék nevezetű ingovány szélén, a föld hullámos hátán, egy kiesiny kis falu házacskái bujnak össze. Szerényke templom-tornya úgy ágaskodik a bogárbátu viskók fölött, mint a jó kotlóstyuk, mikor aprós esibéit alamadártól, sőt még a tulajdon maga árnyékától is félti.

A kis falu fekvése azért remek, mert odalátzik a Balaton; úgy esillog az a messzeségből, mint egy kék fáttyollal bevont szinezüst szalag; és látszik azon túl a nagy világ egyik legszebb, mert legtanulságosabb hegy-csoportja: a Badacsony, az ő hegytársaival. Ezen a csoportozaton a tűzokádó hegység külső formája annyira ki-

van fejezve, hogy az ahoz értő geológus szinte várja, hogy no, most! . . . most tör elő ebből, vagy amabból a hegyből a füstoszlop, a láng, majd a láva tüzes özöne . . .

Ez a gyönyörű hegység a kis falutól épp abban a messzeségben esik, melyben azt a pompás kékséget ölti magára, amit a „távolság kékjének” szoktak mondani s a melyet látni kell, mert lefesteni nehéz, leírni meg éppen lehetetlen.

Ami azután a falu és a Balaton közt elterül, az a Nagyberék; igazi ösmocsár, melynek ezimeres nádjában fiasit a nemes köcsög, fészekfalut épít a gémekek nagy nemzetsége; a turjános széleken feljajdul a bibicz siralma és

Káka tövén költ a rucza

A nádszéleken, rigyásokban pedig ugyancsak meg-ereszti csattogó, rikéselő hangját a nádi rigó.

A nádfódeles viskókön semmi kémény: ezért kerül a falut a villásfarku füstifecske; de még a fehérhasu házifecske sem oszlik el, hanem egyetlen rakásra, nagy tömegben építi összes fészket — vagy százhatsvanat — a falu kéményes koresmájára; — csakugy karnyújtásnyira, igazi fecskéjamborsággal.

A templom közelében pedig sűrű fonatu, tuskés sövényzet mögött egyetlen sugár fényű büszkélkedik. Szinte őrt áll a plebánia parányi virágos kertjének bokrai fölött, messze kitekintve a tájra. Ez a pompás fa ismertető jele a falunak és biztató irányt jelöl a vándornak, mint a földség fokán álló világító torony a révet kereső hajónak.

Hát ez az a plebánia!

Vérőfényes reggelen a büszke fényű árnyéka ráborul a kis virágos kertnek diszére, egy terebélyes labdarózsabokorra; de védelmébe veszi a kertcskének legesodásabb alkotmányát — egy kiszolgált dagasztó-tekenőt is, a melyben a káplán ur virágpalántáit dédelgeti, nevelgeti. S ilyenkor esik meg az is, hogy az oltott rózsza meszelt karójára rászáll a piezi „füstfarku” madár, meg-

rezgeteti farkinczáját és lesi a prédát; de csak az egyik szemével, mert a másikkal ugyancsak megvigyázza a plebánia cziczáját, mely az éjjeli barangolás fáradozalmait pihenni ki a napfényes udvar közepén, hosszan elnyújtózkodva. Kis vártatva jön az öreg plebános ur a reggeli miséről; utánna a galambösz, tisztas arca, rengeteg eszmája, méltóságosan komoly dékán. És amint az öreg pap az udvarba lép, eléje rohan a három kávészinű, apró-cseprő kis kutya, szinte czigánykereket hányva örömben, hogy hát itt a gazda! a jó gazda . . . A kis pöttönök esaholása, örömrivalgása fölkölté a kazal tövén, vaczkában szundikáló, penzionált komondort is, a tarkán öszlő, vénséges Czifri-t; valahogyan csak föltápaszkodik ő is; rendbe nyújtogatja rozoga esontjait s aztán farkesóvalva, roppant aprókat lépegetve, sajátos biczegéssel, alázatosan lelógó fejjel tart az udvaron át gazdája felé.

— No, no öreg Czifri! hát csak előgyűsz te is; jó, jó. Mindjárt lesz egy kis krumplihaj, egy kis kenyérbél és a többi — és a többi . . .

Mert az az „és a többi” az öreg főrnak már egyszer a szavajárása és mindég is úgy fűzi a szót, hogy azt hozzáillesztesse.

A hosszú dékán nagy tisztességtudással a pitarba lép, fölakasztja a kulesot, köszön és távozik; a három kis eb meg ott áll az öreg pap mellett, buzgó farkesóvalás közben egyenesen a gazda szemébe néz. A történeti igazság kedvéért különben álljon itt, hogy a dülledt szemű Lumpi kutya, majdnem merőben suta, ez hát szigoruan véve csak a farka helyét esóváltgatja.

Ilyen időtájban rá se hederit a három fűrge jószág a dékánra; majd meg tudjuk, hogy mikor érdeklí őket. — Vé-e-ra! adj enni a tyukoknak, kacsaáknak, malaczoknak — és a többi, és a többi! . . .

Nyomban kiperdül a konyha ajtaján a Vera. Hiszen igaz, hogy az egyik szeme az eget nézi, a másik a földet, meg egy kicsit köcsös, füstös is a leányzó; de fűrge, eleven, csak úgy pattog, íreg-forog akár a pereszlen.

Fontos a hölgyeknek 1895. évi tavaszra!

Van szerencsém a t. hölgyközönség b. tudomására juttatni, miszerint ujonnan megnyilt nagyarányú nő- és férfi divatruházamat új cikkekkel gazdagítottam, ugymint: női felöltők (Confectió), kabátok (Capes), kör- és válgallérok, köpenyegek, bécsi, párisi és berlini modell-darabok máris naponta érkeznek. — Izlés és az árak tekintetében minden versenyt kizár, minden egyes darabon: olcsó és szabott ár számokban világosan látható s így a tultartás vagy tulfizetés egyenesen ki van zárva.

Kérve a t. hölgyközönség kegyes pártfogását, kiváló tisztelettel

REISZ JÓZSEF.

letére, a magyar nemzeti társadalom egységesítésére törekedvén. — Az idej gőmőri farsangnak méltó jelszavául véltük ezt felismerni, s a ki e jelszót hagyományos régi fényében felelevenítette közöttünk, a hazafias munkásság e méltó terén tisztelő elismeréssel üdvözljük Hámos Lászlót, a megye főispánját, és bájos feleségét, kit a magyar urasszonyok nemes gondolkodásában tanultunk megismerni. Dicsérje őket a lezajlott kedves esték hűségese krónikája.

A jolsvai takarékpénztár az 1894. üzletében körülbelül másfélmillió forint forgalmat ért el. Kötvény- és váltóüzleteken kívül nagyobb mérvben foglalkozott értékpapír-üzlettel is, azonban e téren — a mai tőzsdei viszonyok szerint — kecsesítő kilitásai nem lehetnek, amennyiben a tulajdonát képező papírok némelyikének árfolyama rohamos esésnek indult. Kisebbségek azonban a céltudatosan vezetett intézet még rázkódás nélkül viselhet el. Az 1894-ik évről összeállított mérleg szerint 10433 ft 17 kr. tiszta nyeresége volt, melynek javarészt az értékpapír-üzletből és válték, kötvények kamataiból érte el. Közgyűlését épen ma, február 27-én, délután 2 órakor tartotta meg Jolsván, az intézet saját helyiségében.

Baksay István és a polg. olvasókör.

A rimaszombati polg. olvasókör évi jelentését ismertető lapunk mult számában, sajnálatos elhúzás folytán kimaradt abból, hogy a polg. olvasókör a tavaly nyáron rendezett Baksay-jubileumon is küldöttségileg képviseltette magát, és a társadalom érzelmeiből kivette a maga részét, midőn az érdemes tanár ünnepléséhez hozzájárult. Ennek felemlítésével tartozni vélünk most még inkább, midőn a tudós tanár is visszaemlékezik a megtiszteltetésre és azért, egy szép levél kíséretében mond *tartalmas* köszönetet. A Rábely Miklóshoz, a polg. olvasókör elnökéhez ugyanis Baksay István kir. tanácsos, főgymn. tanár, a következő levelet intézte:

„Tekintetes Elnök ur!

Tanári jubileumom alkalmával a rimaszombati polgári olvasókör is kegyes volt rólam megemlékezni s szíves részvétéllel emelni az ünnepély fényét; e hó 17-én tartott közgyűlése alkalmával is, a mult év eseményeivel beszámolván, megtisztelő módon említette fel emez ünnepély emlékéit.

Hálaadósságom törlesztését azzal kívántam megkezdeni, hogy a házépítési kötvényekből kérek 10 darabot, melynek értékét 100 forintban tisztelettel mellékelni szeretném van.

Rimaszombatban, 1895. febr. 26.

Kiváló tisztelettel
Baksay István, tanár.”

Athléta-bál.

1895. febr. 24.

Az ötvenkét napig tartó farsang ehablonos mulatságai közül a gőmőrmegyei atletikai klub vasárnapi bálja magaslott ki, úgy kiállításának külső fénye, mint vendég-

— Híjjad, híjjad, híjjad, híjjad!... Piczikém ne, ne, ne! Piczikém ne! — zengi Veronika torka szakadtából.

Erre a többszörösen, gyorsan elhadart híjásra meglevenedik az egész háztáj. A veteményesből, a szérus kertből, a gyümölcsösből s a jó ég tudja még honnan, félig röpülve, félig futva özönlik elő a majorság nagy sokasága. Legelől a gyorslábú gyöngygyök, utána a pulykahad, aztán a tyúkféle apraja nagyja, tarka-barka vegyületben: még a ludak is gyözik valahogyan tipegással; csak a réze csapat, mely a gémeskút pocsolyáján vette reggeli fürdőjét, döcög, kacászik nagy későcsékn. A malacok visítva, röggye török tolják egymást — nekik szól a kényesztető: Piczikém ne, ne, ne!

És ugyanerre a hívogatásra ahány veréb, mind az eresz legszélén foglal állást, várva az eledel szórását és az alkalmas pillanatot, amikor leszállhat és ősi veréb szokás szerint — esenhet.

Mikor aztán a pattogó Vera, bolondos hirtelenséggel szétszórta a reggeli eledelt, az a sok mindenféle szárnyas csakugy kavargó. A tyúkféle az szedegeti, a lud és kacsa berázogtatja a szemét a begyébe. Buzgóságra egyik se igen enged a másiknak.

Az alatt újból kijön a főr is, nemesak azért, mert „a gazda szeme hízalja a jószágot“, hanem azért is, hogy alázatosan várakozó vén Czirifjét ellássa; jut neki esteli maradék: kenyérből, sültkrumpli-haj, egy kis vastag étel, aludtjé „és a többi, és a többi“; mert annak a vénségnek már egy árva foga sincsen, lágy ételre szorul az istenadta.

A tengernyi majorság hamar végzett; még a legparányibb konkolyzemecke is begybe került. Oszladozni kezd a had; a legtorkosabbja lesi még egy darabig az ajtót, aztán az is széledezik.

De négy fehér kacsa kiszakad a seregéből s a Czirifhez szegődik. Amint pedig ez legyűrte az utolsó falatot, nagybizogva indul az udvar napos felére, hol egy kis homokrakás várja a surolásra való felhasználást.

Sorjába döcög a négy kacsa Czirif után, pontosan nyomában haladva. Hát ebből mi lesz?

Csak ez:

Az öreg komondor elnyulik a napsütötte homokon, hogy a melengető sugarak jól odatűzhessenek a feloldára. Két kacsa a hátfelől, kettő a hátfelől — mondhatni az ölébe — helyezkedik el s következik egy kis szünet. Mert hát azért szemetlen a légy, hogy a pihenő kutyát seregeltől megszállja; de alig száll le egy a szőr hegyére! klapp! a kacsa már bekapta. Hol egyik, hol másik, aszerint, a melyikhez a légy közelebb szemtelenkedett. Tiszta „kacsakonfektetés“ — *pour la bonne bouche* — és oly ügyes, hogy a vén eb nyugton szundikálhat, mert a kacsák utójára már röptében kapkodják

koszorújának előkelősége által. Azok a bizonyos öreg urak, kik sóhajtvá szokták emlegetni a „mi időnkét“, ezuttal elfelejtették a multa gondolni, hogy emlékezetük tárházából kikeressék azt a fényes emlékű napot, vagy bál-éjjelt, melynek mámorát még most is szájukban érzik, elfelejtették az emlékezet révén a mult idők feszelen örömeit a mai ifjúság élvezeteinek rovására fájón emlegetni. Mert az, a minek február 24-én tanui voltak, felülmulta minden várakozásukat. Ellenben az ifju nemzedék gazdagabb lett egy felejthetetlen éj emlékével, melynek nyomai késő idők multán is megmaradnak lelkében s azok hatása alatt egykor ő is büszkén fog hivatkozni a saját multjára, — ép úgy, mint a mai öregek, kik minduntalan vissza tudnak emlekezni egy-egy igazi görbe napra.

Az athléták kitétek magukért: mint gavaller emberek, igazi gavallér bált rendeztek, mely minden ízében a legmagasabb nivón állott. Nem kíméltek költséget, nem sajnálták a fáradságot arra, hogy minden igényt kielégítsenek. — Feldíszítették a termet gazdagon, stilszerűen az athléta sport összes jelvényeivel; egyes részletek magukban is festői látványt nyújtottak, — a ladi patronesse, Hámos Lászlóné ő méltóságát és bájos leányát gyönyörű virágcsokrokkal s művészi kompozíciójú tánczrendekkel lepték meg, — ezen kívül minden hölgy oly színű tánczrendet kapott, a minő ruhája volt, míg a rendezőség paizs alakú mellüket viselt. A tánczterem falait draperiákkal vonták be, a maskor pusztá falakat hatalmas pajzsokkal, kardokkal, törökkel alabárdokkal díszítették, a régi függönyöket kék és bordeaux-piros bársony függönyökkel helyettesítették, s a bálanya és sultje számára a terem nyugoti oldalán pompás sátrat emeltek, melyet exotikus növényesopoztattal ékesítettek föl. Egyszóval bármire tévedt a szem, minden oldalról nemes izlés és esin mosolygott felé, — s mintegy előre sejtette a belépővel, hogy a nyájas kinézésű teremben kitünően fogja magát érezni.

Az egész terem stilszerű díszítvényeivel és a lovagkorbelti ékítvényeivel egy középkori czimer és fegyverterem belsejére emlékeztetett. A józlessel berendezett bálterem Rumbold B. budapesti ezéget dicsérte, kinek Lévai Izsó rimaszombati fiatal könyvkereskedő segédkezett, s ez utóbbi szállította a bál részére különben a esinos meghívókat, valamint a díszes tánczrendeket is.

A legnagyobb dísz azonban az a nem tulságos nagy számú, de igazán szép közönség volt, melyet e vidám terem ez alkalommal magába fogadott. A lady patronesse és leánya Máriaassy Margit mindenkit megelőzve, pontban kilencz órakor lépett a terembe a felharszó Rákóczi-induló hangjai mellett. Tíz órakor már teljesen együtt volt a társaság, melynek hölgytagjait a rendezőség — élén a fáradhatlan Farkas Zoltán bálélnökkel és Fáy Istvánnal, az atletikai klub lelkes elnökével — a bálanyaí trübün elé vezették, hol a lady patronesse szívet megnyerő előzékenységgel és nyájassággal fogadott mindenkit; — s a mulatság folyama alatt a jelenlevők mindenike oly kitünően érezte magát s a magas hullámokat esapó feszelen jökdév még a reggeli órákban is csaknem teljesen együtt tartá a társaságot; ennek egyik legfőbb oka az a lekötözö szíves modor, melyet a bál szeretetre méltó háziasszonya s az athléták protektora Hámos László öméltségeik tanusítottak mindenivel szemben. De nem mulaszthatjuk el kellő mértékben méltányolni a rendezőség buzgalmat sem, mert bár az atletikai klub minden tagja rendezőül tekinthette magát, a legfőbb érdem mégis azoké az uraké, kik Farkas Zoltán és Fáy István vezetése alatt a fényes bál létrehozásán buzgólkodtak. Legnagyobb elismerésül azt a sikert tekinthetik, mely fáradságukat megjutalmazta. Óhajtottuk volna, hogy a rendkívül kedvező alkalmat városunk előkelő polgár-

el a legyeket. S mikor a kutya rozoga féloldala már jól megmelegedett, a másikra fordul; ám jól vigyáz, nehogy álmának gondos őrzőit valamiképen elkedvetlenítse . . . .

Van ez a vén Czirif, az ő saját külön „udvarhölgyeivel“ olyan ur, mint széles kelet bármely despotája. Mindössze annyi a különbség, hogy ennek az álmát *Cirkassia* rablányai védik fényes pávatoll legyezőkkel a legyek toladokásától, a Czirif kutyáét pedig négy főfehér szabad kacsa — önszántából és — torkosságból.

Megható jelenet ez mindenképen, a mi a szemlélő ajkára önkénytelen mosolyt esal. Jó öreg papom meg azt mondja rá esőndes kedélyvel:

— Tessék elhinni, az állatnak is van ám esze, érzése, indulattya — és a többi és a többi. . . .

II.

Csőndesen telik el a nap a nagyberki faluban és plebániáján. A káplán ur virágot apol, kanáriait gondozza; majd áthalad a poros uton a „rektramékhöz“ pár barátságos szóra, nagy néha az ispánhoz is egy kis kuglira. A plebános ur azalatt hosszúszerű selmecziből nagy tüstököt erget, olvassa klerikális újságát s közben valami remek jószívűséggel bosszankodik a világ romlottságán „és a többi, és a többi.“ Váltig mondogatja alkalomadtán: „Hm, hm . . . Bizony csak gonosz a világ, romlott a világ; de én annak a Blahanének mégis csak megbocsátanám a vétkeit, — ha van neki — mert még ez a szent újság is azt írja, hogy milyen szép magyar asszony, amolyan tökéletes művésznő, meg hogy ilyen meg hogy olyan és a többi! . . .

Szegény jó papom! Aki soha sem látta a kedves magyar művésznőt s az ő klerikális lapja nyomán még is ilyen lelkes bálulója . . . Hát ha még ismerné! . . .

Elkövetkezik a naplemente, mely tul a Balatonon és a hegységen is tul megy végben. Minél mélyebbre hanyatlak az a fősleges éltető csillagzat, annál ragyogóbb színekben tündöklök nyugat szemhatára s annál magasabbra emelkedik keleten az a szép, majdnem szederjes színű félkör, melyet a föld népe a „Föld árnyékának“ mond.

A plebánián elérkezett az estebéd ideje; az asztal meg van terítve, a leveses tál párolog. Aki az asztalhoz járul, az előbb keresztet vet, imádkozik s csak aztán foglal helyet.

A suta lumpi kutya a Prűsivel és a Szikrával egyetemben majd itt, majd ott kéreget. Felágaskodva egyet-egyét löknek, hol a gazdán, hol máson.

Megkondul az estharang méla hangja: angelusra int, rezgése beszövi a kis falut és kiszáll messze, a Nagyberék nádasába is. A hazatérő munkások leveszik a kala-

sága nagyobb mértékben használja fel arra, hogy a vidéki intelligenciával közelebbről megismerkedjék, hogy a művelt társadalmat alkotó elemek kezdet fogva együtt működhessenek a társadalmi élet fellendítésén, — de nem a rendezőségén mult, hogy az előkelő polgári családok közül többen távol maradtak, mert tudomásunk van arról, hogy a rendezők e tekintetben is mindent megtettek. Hanem azok a kik ott voltak, meggyőződhetek arról, hogy az a válaszfal, mely a vidéki és városi intelligencia között létezik inkább csak képzelgés, melynek a jóakaratulag megkezdett közeledés folytatásával rövid idő alatt minden alapja összedőlhet.

A négyeseket harmincz pár tánczolta. A gyönyörű hölgykorszoruban tudósítónk a következőket látta:

Hámos Lászlóné, Bornemisza Lászlóné, Farkas Ábrahámné, Farkas Zoltánné, Máriaassy Lászlóné, Marton Jánosné, Szakall Andorné, Kubinyi Aladárné, özv. Máriaassy Lászlóné, Szabó Györgyné, Beliczky Viktorné, Kern Adolfné, Samarjay Jánosné, Lukács Gézánné, Dráskóczy Lászlóné, Török Gyuláné, Ragályi Gézánné, Hevessy Bertalané, Hámos Zoltánné, Ifj. Szentmiklóssy Istvánné, Kubinyi Gézánné, özv. Löcherer Tamásné, dr. Löcherer Tamásné, Vozáry Györgyné, Balogh Samuné, Kishonthy Józsefné, Széplaky Lajosné, özv. Zwicker Ottóné, Lokesánszky Endréné, Schulhof Pálné, Stolez Mártonné, Mirka Károlyné, dr. Szeless Ödönné, Barna Inréné, Szontagh Károlyné, Jurasko Jakabné, Pitta Lipótné, Máriaassy Gizella, Máriaassy Margit Máriaassy Ida (Borsod), Kubinyi Mariska, Farkas Matild, Hevessy Mara, Jesko Sárika, Stolez Birike és Jolán, Kern Jolán, Löcherer Erzsike, Kubinyi Szeréna és Margit, Fáy Lenke, Benesik Irén, Vajda Ilona, Balogh Mártha.

Itt kell megemlítenünk mint az athléta-bál suffixumát azt a fényes lakomát is, melyet másnap este az atletikai klub díszelnöke Hámos László ő méltósága rendezett a kör tagjai számára, felhasználván egyuttal az alkalmat arra is, hogy a városi és vidéki társadalom több kiváló tagját asztalánál vendégül láthassa. Így a lakoma demonstratív jellegű volt, melyen 184-en vettek részt a polgárság és hivatalnoki világ minden köréből, mintegy kézzel fogható tanúbizonyítást adván annak, hogy a vendégszerető házigazda személye iránt tisztelettel és osztatlan rokonszenvvel viseltetik a társadalom minden tagja. A vendégeket ezuttal is a szeretetreméltó háziasszony s bájos leánya fogadták, s a dusan terített asztalok körül Gőmőrmegyének egy igazán gyönyörű hölgykorszorja és a férfitársadalom legelőkelőbb alakjai foglaltak helyet.

Az első tótszót Szentiványi Árpád mondta, lelkes szavakkal emlékeztetve meg a vendéglátó házigazda szeretetreméltóságáról, és nagy elismeréssel vázolta főispáni működését, sok ily derék főispánt kívánva a hazának. Kubinyi Géza éltette a bájos háziasszonyt és elragadó szépségű leányát. Bornemisza László a jelenvolt hölgykért emelte poharát. Majd ismét Kubinyi Géza szólalt fel s talpraesett tótszótban köszöntötte fel a katonaságot, mire Rosenauer József tüzérezredes szép szavakkal felelt, s éltette a szíves vendéglátásban páratlan főispáni családot és az egész díszes társaságot.

A főispáni család lekötözö nyájassága, figyelme a szó szoros értelmében elragadta a nagy társaságot, mely a vendégszerető termekből csak a hajnali órákban kezdett oszladozni, egy igazán soha nem felejthető éj kellemes emlékeivel.

Pénzintézetek közgyűlése.

A rimaszombati takarékpénztár f. hó 26-án tartotta meg rendes évi közgyűlést Baksay István kir. tanácsos, főgymnasiumi tanár elnöklété alatt, kit közfelkiáltással választottak meg az egybegyűlt részvényesek, s a ki szí-

pot s esőndesebben haladva, fődetlen fejjel elrebegnek egy miatyánkot és egy ávét

A plebánia asztala körül ilyenkor megakadt az étkezés; kiki leteszi a kanalat és áhitatba merül.

De bezegg nem ajtatoskodik a Lumpi két társával. Ők a harang első kondulására, mintegy kommandószóra, az ajtóhoz futnak s ott hegyezett füllel, feszülten várakoznak. Kis vártatva nehéz léptek közelednek az ajtó felé. A három ökölnyi ebet abba' a nyomba' nagy méreg szállja meg, fogukat kiviesoritják, morognak, herregnek, közben élesen esaholnak.

Eskor megnyílik az ajtó s belép a dékán, hogy a következő napra átvegye a főr rendeleteit.

No, hiszen épen csak ez kellett! A mint a három eb meglátja az öreget, nem is esaholásba, hanem valószínűs ordoizásba tör ki! avavavavava — herrrrr, avavavavnu-vau-vau, nyiff, nyaff! . . . és nekiesnek a dékán esizmaszárnak jobbról, balról — elől, hátul, ki a hol éri; persze hiába, mert hatalmas egy alkotmány az annak a piczi szájnak, tüfinom fognak.

A dékán komoly arcán egyetlen egy vonás sem rezdul meg: nagy tisztelettel várja a plebános ur szavát, mire pedig készen van „nyugodalmass jój'ezakát“ kíván s kifelé fordul. Erre azok a furesaságok, ha lehetséges, még dühösebbek, nekiesnek a esizmajá sarkának, a plebános ur pedig esőndesen, jóízűen mosolyog magában.

— De hát ugyan, mi leli ezeket?

— Jaj kérem, — szól a főr — furesa egy dolog az! Egyszer disznóölés napján eszembetjuttott, hogy hadd jusson egy fél hurba a kiskutyáknak is, biztatom is a Lumpit, no mindjárt, mindjárt lesz! Már készítem is a tányérra, a kutyáknak már esorog is a nyáluk. Ekkor megszólal az esti harangszó s belép a dékán. Hát azt gondolom: de bizony jobb lesz ez a friss hurka annak az emberséges öregek — oda is adom.

Tyűh! . . . hogy esett neki az a három gézengúz a vén embernek! Majd hogy szét nem vetette őket a mérreg, meg az irigység s azóta már vagy hat esztendeje — amint csak az esti harangszó megkondul, fölugranak, lesbe állnak — és a többi, és a többi . . . De nemesak eddig van ám ez, hanem most tessék idevigyázni.

Ekkor elkezd a papom vontatott, félig éneklő, félig siró hangon:

— E-e-elviszi . . . e-elviszi! A dékán a hur-ká-át! . . .

Ueezu neki a három kutya az ajtónak; herreg, esahol, visitoz, hogy aki valaha hallotta ezt a pokolbeli koncertet, tudom, mig él, el nem felejtji. Minden perzikájuk vonaglig, reszket a rettentő fölindulástól ezeknek a kis bestiáknak ilyenkor.

Adta emberszabásu kutya népsége!

vélyes szavakkal üdvözölte a nagy számban megjelent részvényeseket.

Felolvastatták mindenkélt az igazgatóság jelentése a lefolyt 1894-ik évről. Az igazgatóság rendkívül meleg hangon emlékezik meg január hóban elhunyt felejtetelen tagjáról Terhes Párról, kinek tiszteletreméltó emlékét, valamint úgy a takarékpénztár, mint általában a közügyek körül szerzett nagy érdemeit a közgyűlés mély megilletődéssel örökíti meg jegyzőkönyvében. Ugyancsak az őszinte elismerés és tisztelet meleg hangján járul az igazgatóság megemlékezéséhez a felügyelő bizottság is jelentésében, mely mindenben egyetértőleg állapodik meg az igazgatósággal a felmutatott tiszta jövedelem felosztására igazgatósággal a felmutatott tiszta jövedelem felosztására

Kétes váltókövetelések leírására fordítottak	1225 — kr.
A tiszti nyugdíjalap javadalmazására	1414 73 kr.
Aztalékul, részvényenként 20 frtjával	24000 — kr.
Osztalékul, részvényenként 20 frtjával	5000 — kr.
A póttartaléktökhöz esatoltatik	
Az intézeti tisztviselők és szolgálatalmazására	950 — kr.
Jótevény adományok:	
A rimaszombati egy. prot. főgym.-nak	300 — kr.
A rimaszombati egy. prot. főgymnasium tápintezetének	20 — kr.
A rimaszombati kisdudóvó intézetnek	30 — kr.
A rimaszombati szegények intézetének	100 — kr.
A rimaszombati községi fiúiskola alapítókéjének	50 — kr.
A rimaszombati leányiskola könyvtárának	50 — kr.
A rimaszombati iparos iskolának	100 — kr.
Ugyanannak alapítókéjéhez	20 — kr.
A gömörmezei nemzeti pénztárnak	20 — kr.
A gömörmezei közmű. egyesület rimaszombati körének	30 — kr.
Rimaszombat és vidéke jótevény nőegyletének	30 — kr.
Tompa Mihály Rimaszombathban felállítandó szobrára	100 — kr.
Rimaszombati korezolyázók egyesületének	100 — kr.
Rimaszombati dalárdának (az orsz. dalárverseny költségeire)	100 — kr.
Maradvány átvitel az 1895. év számlájára	2747 30 kr.

Összesen: 36387 03 kr.

Végül Kern Adolf könyvvivő fizetése a f. év január 1-től kezdődőleg 800 frtról 1000 frtra emeltetik fel.

Azután titkos szavazás útján az igazgatóságból sorrend szerint kilépő tagok: Baksay József, Kishonthy Gyula, Molnár József, Samarjay János, dr. Szabó Samu újból, és az elhalt Terhes Pál helyére Dapsy József választották meg.

A felügyelő-bizottság volt tagjai szintén titkos szavazás útján újra megválasztották, a Dapsy József helyére dr. Szabó Károly választották meg. — Napibiztosokul megválasztottak: id. Badiny Gyula, ifj. Badiny Gyula, Benyo Lajos, Eszenyi Gyula, Ethev Frigyes, Éva János, Fábry János, id. Gaskó János, Groó Vilmos, Hudoba Samu, dr. Kármán Aladár, Kemény Bertalan, Kerekes Deszö, Kres József, id. Lengyel Pál, dr. Marikowsky István, Paczek Emil, Patay János, dr. Ráróssy Gyula, id. Róth Lajos, Soós Ferencz építész, Stech Kálmán, ifj. Süteő István, Szabó Károly, Széplaky Lajos, Szontagh Károly, Szőlössy István kántor, dr. Veres Samu, dr. Zehery István.

A közgyűlés zajosan megéljenezte az elnöklő Baksay Istvánt, ki e kedélyes szavakkal zárta be a közgyűlést: „viszontlátásra — mához egy esztendőre!”

A gömörmezei nép- és iparbank folyó hó 27-én tartotta közgyűlését a „Három-Rózsa” nagy termében nagy számban megjelent részvényesek élénk érdeklődése mellett. A közgyűlés vezetésére elnökül Baksay István ig. elnök ajánlása folytán Nagy Ferenczet, Rimaszombat város érdemes főjegyzőjét választották. Az igazgatóság jelentését Ráróssy Gyula, a felügyelő bizottságát pedig Bodor István olvasta fel. Mindkettő a meleg részvét hangján emlékezik meg Terhes Pálnak, az intézet volt felügyelő bizottsági tagjának elhunytáról s bokros érdemeit a közgyűlés jegyzőkönyvi elismerésben örökíti meg.

Az igazgatóság és felügyelő bizottság egyetértelmű javaslatait a közgyűlés egyhangulag elfogadta s ehhez képest az összesen 16104 frt 64 krnyi évi tiszta nyereségből: Kétes váltókövetelések leírására fordítottak 500 — kr. Osztalékul a részvényeseknek 4 forint 50 krjával 13500 — kr. Jótevény ezélokra 300 — kr. Tartaléktökhöz esatoltatik 1000 — kr. Tisztviselők jutalmazására 480 — kr. továbbá a tiszti nyugdíjalap szintén körülbelül 300 frtnyi dotációval javadalmaztatik, s a még fennmaradó mintegy 700 frtnyi jövedelemmaradvány a folyó 1895. év számlája javára vitetik át.

Végül a felügyelő bizottságba az elhunyt Terhes Pál helyére Institorisz Endrét választották. Továbbá 30 rendes és 6 póttagot választottak napibiztosokká, ezek a következők: Eszenyi Gyula, Cseh István, Fülöp Benjamin, Róth Lajos, Szőlössy István (kántor), Benyo Béla, Barányi Gusztáv, Csapó János ifj., Hollósy József, Kalocsay Gyula, Kovács Zsigmond, Kozák István, Kres József, Sárkány Imre, Soós Ferencz építész, Szabó Károly, Törköly József, Veres Samu dr., Zschar Gusztáv, Burszky Sámuel, dr. Kármán Aladár, Fábry János, Széplaky Lajos, Paczek Emil, Szomolnok Antal, Soós Ferencz timár, Csapó János id., Süteő István id., Kerekes Deszö, dr. Cziner Miksa, Szabó József, Kemény Bertalan, Szabó János, Stolez Márton, Varga Lajos és Jaczkó Pál. — A közgyűlés végén Nagy Ferencz elnök köszönetet mondott a jelenvoltaknak, viszont a közgyűlés nevében Baksay István igazg. elnök fejezte ki köszönetét az elnöknek a közgyűlés tapintatos vezetéséért.

A közönség köréből*)

Tekintetes Szerkesztő ur!

A „Gömör” című helyi lap, f. évi 9-ik számának „Hírek” rovatában, a „Rimaszombati polgári olvasókör” f. évi márczius 17-ik napján tartott közgyűlése lefolyásáról is megemlékeznén, többek közt ezeket írja:

* E rovat alatt közölték a felelőség a beküldöt terhel.

„A közgyűlésen szóba jött az is, hogy az olvasókör 100.000 drb ingyen tégláért folyamodott, a város azonban csak 70.000 drb téglát adott, azt is kedvezményes ár mellett. Kérdés tétetett, vajjon a polgári olvasókör köszönetet mondjon-e ezért? Dr. Cziner Miksa indítványa a napirendre terést ajánlotta, mert a polgári olvasókört a város polgárai alkotják s nem méltányos, hogy a város polgárainak megbízottai egy polgári intézménnyel szemben ily mostohán járnak el. *Lőrinczy György elnezi ez iudítványt, mert az eljárás hasonlítava — bár bocsánatot kér a használatért, — ha valaki alamizsnát kap, s azzal meg nem elégedve, visszatökné.*”

Az igazságnak tartozom azzal, hogy a közgyűlésben általam felvett jegyzőkönyv adatai és emlékezetem alapján közlök tegyem Lőrinczy György ur felszólalásának következő — szóról-szóra hű — szövegét:

„Bocsánatot kérek, hogy pár pillanatra batorokodom igénybe venni a t. közgyűlés szíves türelmét, de úgy vélem hogy nekem ehhez nemcsak okom, de egy kis jogom is van, a mennyiben — mint a t. közgyűlés több tagja biztonnyal emlékezik is — azok közé tartoztam, kik a polg. olvasókörnek a városhoz intézett kérelmét egész erejükkel támogatták. Ott, ahol helyén való volt, a sajtóban, azt is megmondtam, hogy a város ez esetben kissé szűkmarkulag járt el, azonban itt e helyen, hol a városnak 280 frtnyi adományát épen a kör jövője érdekében elfogadjuk, ez a polg. olvasókör úgy áll szemben a várossal, mint megajándékozott az ajándékozóval, s egyáltalán nem tartanám helyesnek, hoghya az elfogadott ajándék fejében — legyen az kicsiny vagy nagy, a várost megelékezettünk. Itt, véleményem szerint, egyéb teendő nincs, mint megköszönnünk a város ajándékát s felkérni, hogy amennyire anyagi helyzete megengedi, a jövőben is szíveskedjék támogatni olvasókörünknek érdekeit.”

Ezek tartalma egészen más, mint a „Gömör”-ből idézett szavaké.

Rimaszombat, 1895. február 26.

Szabó Lajos s. k.
egyleti jegyző.

Meghívás.

A „Gömörvármegyei athleta-klub” a folyó év márczius hó 3-án, vasárnap délután 2 órakor a helybeli tornacsarnokban közgyűlést tart, melyre a tagok meghívattak.

A tanácskozás tárgyát képezi:

1. Alapszabályaink értelmében a választmány és a tisztviselők választása.
2. Az alapszabályok módosításai.
3. A közgyűlésig beérkező ügyek elintézése.

Rimaszombat, 1895. február 25.

Fáy István, elnök.

Szeleczky Árpád, jegyző.

Hírek és vegyesek.

Gömöri farsang. Az ugynevezett „Farsang három napja”-nak fényes vigalmai között kétség kívül az atléták bája és a főispáni estély képezik a legfényesebb pontokat. Ezek között meg kell még emlékeznünk arról is, hogy Samarjay János nagybírtokos házában f. hó 25-én fényes ebéd volt, melyen a vidék és város előkelőségei közül igen sokan vettek részt, s a figyelmes és előékeny házigazda és felesége versenyző szeretetreméltósága által elhalmozva. Dankó Kálmán zenekarának pompás muzsikája mellett az esti órákig mulattak magyaros jókedvvel, a mikor is az egész díszes társaság a főispáni estélyre vonult fel. Az ez idén kiválóan előkelő és sikerült gömöri farsangot egy szintén fényes estély zárta be, melyen a gömörmezei társaság számos tagja egész a hajnali órákig mulatott Hevesy Bertalané urnó vendégzerető házában, hol a háziasszony és bájos leánya párját ritkító szeretetreméltó figyelemmel gondoskodott az előkelő közönség mulattatásáról.

Választmányi ülés. A rimaszombati polgári olvasókör választmányja február 28-án, esütőtökön esti 8 órakor az olvasókör helyiségében ülést tart, melyre külön nyomatott meghívókon, de ez uton is meghívja a választmány tagjait Rábelly Miklós elnök.

Határozás. Egy tehetséges fiatal színész fejezte be földi pályafutását f. hó 24-ikén a helybeli kórházban. Beniczky Lajos még egy-két év előtt zseniális komikus volt, s a hol színész pályája alatt megfordult, mindenütt kedvelték. A pályával járó izgalmak azonban a jobb sorsra méltó fiatal embert sorvasztó kórba döntötték, s teljesen elvesztette hangját, úgy, hogy Bátorssy legutóbb itt idözött társulatánál mar csak mint pénztárnok működött. Baja itt annyira súlyossá lett, hogy be kellett szállítani a kórházba, hol két hó előtt az orvosok gégemetszés műtétet végeztek rajta. Ezzel megmentették a szegény ifju életét, de csak rövid időre, mert f. hó 24-ikén hosszas kínlódás után meghalt.

Dalestely. A rimaszombati koszos dalárda márczius hó 2-án este 8 órakor a Három Rózsa nagytermében, 50 kros belépti díj mellett, dalestélyt rendez, melyen több újonnan betanult dal előadásával fogják szórakoztatni a dal iránt lelkesülő műértő közönséget. Az eddig rendezett hasonló dalestélyek minden tekintetben oly jól sikerültek, hogy fölöslegesnek tartjuk immár a közönséget — mely a dalárda szép előadásában annyiszor gyönyörködött — buzdítani. Előre tudjuk és jelezhetjük, hogy most is szép számu közönség fog részt venni az estélyen.

Atléta csárdás. Az atléta bál alkalmából Horváth Sárka urhölgy egy igen sikerült, pompás kis zenedarábot irt, mely egy lassu és egy friss tempójú csárdásból áll. A kiknek alkalmuk volt hallani a fülbemászó zenéjü kedves csárdást, melyet Dankó Kálmán zenekara különben az atléta bálon is sürten huzott talp alá, — igen sok elismeréssel és dicsérettel nyilatkoznak az ifju zeneszerző ezen kedves alkotásáról, melynek zenéjéhez megfelelő esinos szöveget is irt a daloslelkü leánya. — Ugy értesülünk, hogy az atléta csárdás ki fog nyomtatni és a szép bál emlékére Hámos Lászlóné sz. Badányi Ida urnónek lesz ajánlva.

Vásáráthelyezés. A kereskedelmi m. kir. miniszter f. évi 8761. sz. alatt kelt rendeletével megengedte, hogy a Gömör-Kishont vármegye területéhez tartozó Feled községben a f. évi május hó 4-ére eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi május hó 6-án tartassék meg.

A „Három-Rózsa” vendéglőbe, melynek szomorú hanyatlását városunk és vidékének közönsége olyan erősen érezte, a folyó hó 27-én új élet költözködik. A volt vendéglős Récsy Lajos ugyanis átadta a vendéglő egész üzletét Gömöri Ede jóhírnévű rimaszombati vendéglősnak, kinek tapintatos keze között a „Három-Rózsa” vendéglő, bizton reméljük, rövid idő múlva ismét kellemes mulató és étkező helyiség lesz, a mire bizony elég nagy szükségünk is van.

Alarczes jelmezestély Likoren. A likéri tisztiz kaszinó f. hó 16-án egy minden tekintetben jól sikerült alarczes jelmezestélyt rendezett, mely sikerültsg tekintetében egyik elsőbb helyet foglalja el az idei farsang eddigi gömöri mulatságai között. A rendezőség mindent elkövetett, hogy a mulatság minél kedélyesebb legyen, felvonulások rendezett, számos meglepetésekről gondoskodott. Ilyenek voltak: a hó emberek, hó labdázás, a szívarnak felöltözött táncosok stb. S valóban báradozását szép siker koronázta, amennyiben most is, mint minden likéri mulatságon, a feszelen jökevő s nagy táncz hevély volt a mulatság legkarakterisztikusabb tulajdona. A jelmezestély mind kivétel nélkül igen sikerült estümmökbe jelentek meg s általuk képviselve volt a mulatságon több nemzeti viselet, több igen jó phantasie és virág estünnök. A tánczrend, melyet az első négyesnél osztottak szét, állott egy igen esinos, a mindennapi könyves tánczrendektől eltérőleg, virággal díszített legyezőből közepén kinyitható és bezárhozó zsaluval, melynek lapjain a tánczok voltak sorrendbe felírva. A nagy fali tánczrend is igen szép és impozans volt. Ezen tánczrend szélessége 3 1/2 méter, magassága 2 méter volt; oldalt két festett alabárdos alakkal. A mulatság egész késő reggelig tartott. A négyeseket 26 pár tánczolta. A souper-eszárás több mint 2 1/2 óráig tartott. A mulatságon jelen voltak: Benkár Pálné cigány jósnő, Birnstingel Aurel né tengerész. Bothár Gyuláné halásznő (Tiszolez), Glózer Jánosné (Nyustya), Eubinyi Ferencné és Kubinyi Kálmáné (Nyustya), Kubinyi Pálné, Mirka Károlyné elzasi pórnő (Rimabánya), Özv. Reguly Pálné, Rösch Frigyesné hajnali esillag, Dr. Sailer Károlyné tengerész. Özv. Schmidt Agostonné, Schmeisz Jánosné, Rothkápelen és Somogy Lajosné regatte (Nyustya), Vashegyi Józsefné (Jolsva), Birnstingel Cornellié k. a. éjji tündér (Jolsva), Bodnár Paula k. a. pipacs (Jolsva), Glózer Honka k. a. magyar parasztleány (Nyustya), Kubinyi Jolánka k. a. (Czövekfalú), Madarassy Anna k. a. cigányleány (Szikla), Schmidt Mariska k. a. pierette és Schmidt Margitka k. a. őszi rózsza (Nyustya), Schwehla Margitka k. a. havasi gyopár (Beznébánya), és még mások. A mulatság bevételé volt: 133 frt, ebből felülfizettek: 31 frt. Felülfizettek: Dr. Loiseh Ede ur 10 frt, Institorisz Endre ur 5 frt, Schmidt Bernát ur 4 frt, Knöpfler Károly ur 3 frt, Bihary Gyula és Kasztóczy Pál urak 2 — 2 frt, Bothár Gyula, Özv. Reguly Pálné, Ifj. Róth Lajos, Okolicsányi János és Okolicsányi Gusztáv urak 1 — 1 frt.

Zárszámadás. A február hó 9-én megtartott harmadik „Iskolai estély”-en az összes bevétel volt: 72 frt 70 kr; kiadás: 22 frt 70 kr. Így a tiszta jövedelem: 50 frt, a mely összeg az „Ifjusági segélyző alap”-hoz esatoltatott. Felülfizettek: Molnár József 1 frt, Institorisz Endréné 1 frt, Kalla Mihályné 90 kr., özv. Borsody Károlyné 70 kr., Juraskó Jakabné 70 kr., Dr. Krausz Márkus 70 kr., Zschar Gusztáv 70 kr., Lőkóvits Lipót 70 kr., Engel Adolf 70 kr., Bornemisza László 50 kr., Kubinyi Aladár 50 kr., Samarjay János 50 kr., Bodon Józsefné 50 kr., Frank Ákos 50 kr., Kohn Adolf 50 kr., Holländer Lajos 40 kr., Engel Adolfné 40 kr., Dr. Szeder Ödön 40 kr., Szabó Károlyné 40 kr., Liszka Jozsefné 40 kr., Haas Salamonné 40 kr., Diekmann Hermanné 40 kr., Fábry János 40 kr., Kozák István 30 kr., Raisz Miksáné 20 kr., Raisz Dezsö 20 kr., Kurezbeck Ernő 20 krt. A jelenlevők, valamint a szíves felülfizetők az erkölcsi és anyagi támogatásért fogadják az ifjuság legmélyebb köszönetét.

„Borsszem Jankó” január 27-iki számából:

— Olvasta urambátyám, hogy a „Haldek” magkereskedő cég ellen a konkurencia mennyire kikel?

— Hja öcsém, nyilván azért, mert a „Haldek” cég magva mindig kitünően kikel!

Figyelmeztetés. Midőn a nagyközönség figyelmét Unghváry László ezglédi hírnemes gyümölesfaiskolájának mai számunkban közzé tett hirdetésére felhívánk, különösen kiemeljük, hogy nevezettnél a százezekre menő mindenféle nemes esem-tén felül még mintegy 1.500.000 darab 1—2—3 éves gyümölesfavadonez van eladásra készen, még pedig: körte, alma, birs, douczin, paradicsom, szilva prunus-myrobolana, Saint-Julien, beszterezai szilva, eper, saj-meggy, sárga-barack, mandula és kókényből.

Dr. KARMAN ZOLTÁN távollétében a szerkesztésért felelős: LŐRINCZY GYÖRGY.

Nyilttér*)

Nyilatkozat.

A „Gömör”-nek legutóbbi számában névtelenül megjelent nekem szóló válasza mondomán röviden a következő: Addig is, míg a kassai kir. törvényszéktől a tárgyalási jegyzőkönyv hiteles másolatát megkapom s azt közzétehetem, s abból t. közönség meggyőződhetik, hogy kire illik jobban a lauffen lassen-féle riporter kifejezés, resum-e, ki a tiszta igazat mondtam, vagy a „Gömör”-re, ki fentartott koholmányai révén a eszavába került s beteljesedett rajta a kozmondás, hogy a hazug embert elsőb meglehet fogni, mint a sánta kutyát. — Rimaszombat, 1895. február 25.

Dr. Krausz Gyula, ügyvéd.

*) E rovat alatt közölték nem vállal felelőséget a Szerk.

Magán-hirdetések.

Hamisított fekete selyem. Egessünk el egy kis mintát a venni szándékolt selyemből, és a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elögetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kiálszik, maga után esékély barna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsiros színű szalonnás lesz és könnyen török) lassan tovább ég (mint hogy rostszállai a festanyagtól telítettten tovább izzanak) és sötétbarna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggörrül. Ha valódi selyem hamuját össze nyomjuk, elporzik, a hamisított nem. — HENNEBERG G. (es. k. udvari szállító) selyemgyára ZÜRICHEN, házhoz szállitva postabér és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végekben levő valódi selyem szövetekből. Svájczba ezimzeitt levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros helyes ragasztandó Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Zongora.

Egy hat octávás kijátszott zongora, lakváltó-
zás végett, Molnár Alajos fazekas-zsaluzsányi ta-
nitónál, jutányos áron eladó. 1—3.

Kiadó istálló.

Rimaszombatban, a Szijjártó utca
8. sz. a. házban nyolcz lóra való
istálló, valamint egy kőből épült nagy
csűr 1895. évi május 1-ére bérbe ki-
adó. Bérelni szándékozók forduljanak
Majomy József tulajdonoshoz.

Árverési hirdetés.

Dr. Krausz Gyula ügyvéd által képviselt
Bornemisza Pál végrehajtonak Turcsányi
Leona elleni zárlti ügyben, a kis-terennei 159. sz.
hrjkönyvben foglalt ingatlanokat, illetve azok hasznélve-
zetét a rimaszombati tekintetes kir. törvényszék 293/1895.
P. számú végzésében foglalt meghagyás értelmében alól-
írott — mint bevezetett zárgondnok — ezennel bérbe-
adom; s ezen nyilvános árverés utoni bérbeadás fogana-
tosítására folyó évi martius hó 11-ik napjának délelőtti
11 óráját tűzöm ki.

Árverési feltételek a következők:

- 1-ször. A fenti ingatlanok 1895. évi martius hó
11-étől 1896. évi január 1-ig adatnak bérbe.
- 2-ször. Árverelők tartoznak az árverelés megkezdése
előtt 25 frt bántpénzt készpénzben lefizetni.
- 3-ször. Minthogy ez ingatlanok egy része felesel,
ősi gabonával, van bevetve, — ennek csakis felehaszna
fogja bérbevevőt illetni.
- 4-ször. Bérbevevő tartozik a bérösszeg felét 1895.
évi április hó 1-én, másik felét pedig 1895. évi október
hó 1-én kezeimhez lefizetni.
- 5-ször. Bérbevevő köteles Szomszéd Antalnak 5 hold
rét feltöréséért 15 frtot azonnal lefizetni.

Kelt Kis-Terennén, 1895. február 23-án.

Borbás György,
körjegyző, zárgondnok

Kiadó lakás.

Rimaszombatban, Kossuth Lajos- és
Kmetty-utczák sarkán levő emeletes ház
emeleti része — mely 5 nagy utczai
szobából, konyha, kamara, fürdőszoba,
zárt világos folyosó, a földszinten közös
mosó-konyha és sütő-kemence, fatartó
és pinczéből áll — azonnal bérbe ki-
adó. Értekezhetni lehet Hollósy József
tulajdonossal.

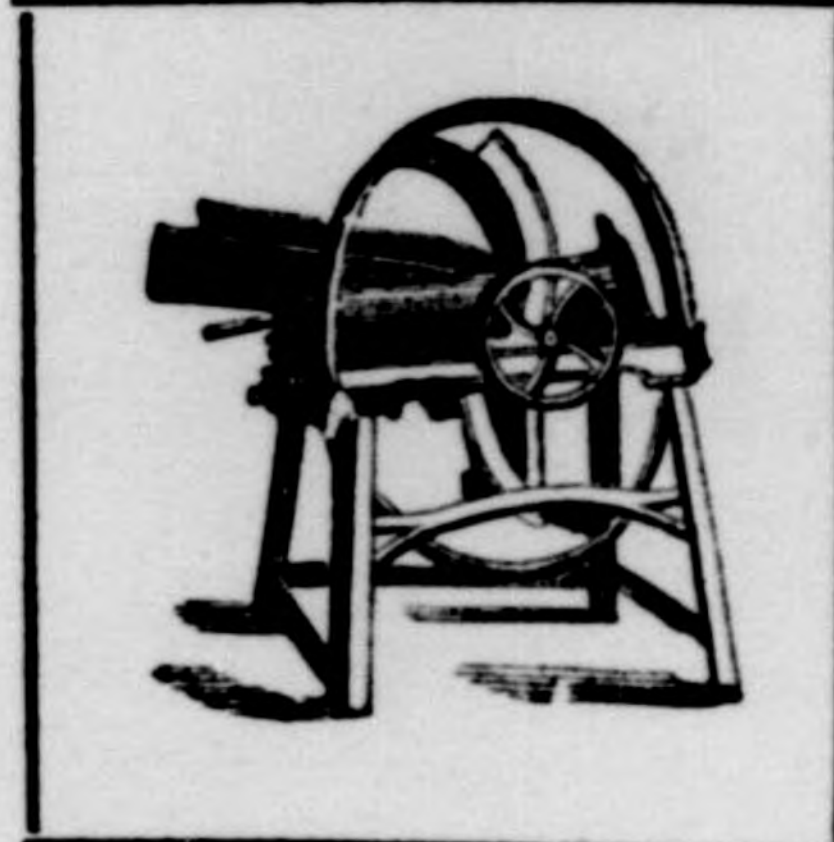
FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődeje Kassán, Vám-utca 12. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legujabb tapasztalatok szemmelátásával czélszerűen s
gondosan gyártott jó hírnevű gépeit, nevezetesen:

Sorvető gépeket,
Szórvavető gépeket,
Ekéket, Boronákat.
Hengereket, Lokapákat,
Tengeri morzsolókat,
Borsajtókat és szőlőzúzókat;
továbbá mindennemű

Szivattyukat, gőzgepeket és gőzkazánokat, Szeszyár-berendezéseket.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban.
Gazdasági gépeink képes-, valamint öntődénk gyártmányai árjegyzékét
kívánatra ingyen és bérmentve küldjük. 2-6

Hirdetés.

6690. sz. — A rimaszombati
kir. törvényszék, mint telekkönyvi
hatóság közhírré teszi, hogy Pet-
rik Lajos végrehajtonak özv.
Venczel Ferenczné s tár-
sai végrehajtást szenvedő elleni
árverési ügyében, a végrehajtási
árverést az 1881. évi 60. t.-cz.
144-ik §. és következő §§-ai értel-
mében, a rimaszombati kir. tör-
vényszék területén levő Rimaszom-
bat városában fekvő s a rimaszom-
bati 210. sztkvben foglalt özvegy
Venczel Ferenczné szül. Petrik Ju-
lia, Petrik János és Gyula végre-
hajtást szenvedők és Petrik Lajos
tulajdonát képző 102 hrsz. egész
ingatlanra 968 forintban megállapított
kikiáltási árban elrendelte s annak
megtartására határnapul 1895-ik
évi martius hó 13-ik napjának d. e.
10 óráját ezen kir. törvényszék te-
lekkönyvi hivatalába tűzte ki, mely
alkalommal a kérdéses ingatlanok
beesáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoz-
nak a kikiáltási ár 10 %-át azaz
96 fr 80 krt készpénzben, vagy az
1882-ik évi 60-ik törvényezikk 42.
§-ában jelzett és az 1881-ik évi
november hó 1-én 3333. sz. a. kelt
igazságügyminiszteri rendelet 8-ik
§-ban kijelölt óvadékképes értékpá-
pirban a kiküldött kezéhez letenni
avagy az 1881. évi 60. t.-cz 170
§-a értelmében a bántpénznek a
bírósnágnál előleges elhelyezéséről
kiállított elismervényt az árverés
megkezdése előtt átszolgáltatni. —
Kir. törvényszék, mint telekkönyvi
hatóság. — Rimaszombat, 1894.
december hó 16-án.

Altdorffer, kir. tvszéki bíró.

300,000 NEMES,
500,000 SZEMZÉS,
2,300,000 TAPONCZ
SEMETÉVEL

Alinghváry Ászló

95. HOLDAS
CZEGLÉDI

HIRTELES GYÖMÖR-KISHONTI ISKOLÁJÁNAK
ÁRJEGYZÉKE MEGJELENT
KIVÁNATRA BÉRMENTVE
KÜLDETIK.

Könyvnyomda!

RÁBELY MIKLÓS

20 év óta fennálló gazdagon felszerelt könyvnyomdája (Rimaszombat, Kossuth- és Poko-
rágyi-utca sarkán) elvállal s a legjutányosabban és legdiszesebben készít

mindennemű nyomdai munkát;

ügyvédi, bírósági és körjegyzői nyomtatványok készletben vannak; látogató-jegyek, levél-
papirook és boritékok név- vagy czégnomással; valamint gyászjelentések és koszorú-
szalagok arany vagy festett betűkkel, kifogástalanul állíttatnak elő.

Hirdetéseknek a „Gömör-Kishont“-ban való közzétételért méltányos árak
számíttatnak.

Ugyanezen nyomda részére mindennemű megbízásokat, valamint a „Gömör-
Kishont“ részére ugy hirdetések, mint előfizetéseket elfogad a Kármán S.
könyvkereskedés, Rimaszombat, Főtér.

Ugyanott a „Gömör-Kishont“ egyes számonként is kapható.

Egy tanuló, ki magyarul jól olvasni és helyesen írni tud felfogadtatik.

Levélpapirook, boritékok, koszorú-szalagok nyomása!

Nyomatványok, látogató-jegyek!

Könyvnyomda!